

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Heleny Mörtlové a přísedících Mgr. Luboše Jedličky a Petra Kubálka v hlavním líčení konaném dne 31. srpna 2022 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného], toho času ve vazbě ve Vazební věznici České Budějovice,

je vinen, že

1.

dne 30. 4. 2022 kolem 21.30 hodin v Táboře, v Berlínské ulici, před předním vchodem do domu č. p. 2747, poté, co mu [celé jméno poškozené], [datum narození], vytkla, že zvoní na domovní zvonky, vytáhl kuchyňský nůž, kterým jí řízl do hřbetu dlaně levé ruky, kterou si kryla obličej, proti kterému obžalovaný útočil, vzápětí se pokusil dvakrát bodnout nožem do hlavy, do oblasti za levé ucho [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], který útoky vykryl a obžalovaného odstrčil, přitom jej obžalovaný řízl do oblasti pod levým ústním koutkem a následně mával nožem v úrovni obličeje poškozeného [celé jméno poškozeného], po výzvě poškozeného [celé jméno poškozeného], aby svého jednání zanechal, nůž odložil a poškozeného udeřil hlavou do oblasti čela a nosu, poškozená [celé jméno poškozené] v důsledku jednání obžalovaného utrpěla řeznou ránu prostředníčku levé ruky a exkoriaci distálního článku ukazováku levé ruky, poškozený [celé jméno poškozeného] utrpěl oděrky na kořeni nosu a povrchní řezné rány sbíhající se šikmo od levého ústního koutku k levé spodní čelisti, u obou poškozených reálně hrozil vznik zranění, které by již bylo ublížením na zdraví,

2.

dne 30. 4. 2022 kolem 22:13 hodin v Táboře, v Berlínské ulici, u zadního vchodu do domu č. p. 2747, kde proti němu pro jeho předchozí protiprávní jednání zasahovala hlídka Obvodního oddělení Policie ČR Tábor ve složení [anonymizováno]. [jméno] [příjmení] a [anonymizováno]. [jméno] [příjmení], hodil směrem k [anonymizováno]. [příjmení] kuchyňský nůž o délce čepele 20 cm, který [anonymizováno]. [příjmení] těsně minul,

tedy

ad 1.

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně ublížil na zdraví v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

ad 2.

užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby a čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

ad 1.

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2.

zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 325 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 18 měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se zabírá kuchyňský nůž s plastovou rukojetí bílé barvy, délka čepele 20 cm, který je přílohou spisu.

Podle § 104 odst. 1 trestního zákoníku tato zabraná věc připadá státu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, částku 3 261 Kč.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud přijal prohlášení viny obžalovaného ve vztahu k jednání uvedenému pod bodem 1. obžaloby a ohledně jednání popsaného pod bodem 2. obžaloby bylo prováděno dokazování. Pokud jde o prohlášení viny obžalovaného k jednání pod bodem 1. obžaloby, zde postačí uvést, že obžalovaný svou vinu tímto jednáním prohlásil svobodně a vážně, nebyl tedy k tomuto postupu nijak donucován. Obžalovaný a státní zástupkyně označili na nesporné tytéž skutečnosti, týkající se popisu tohoto skutku v obžalobě, tedy skutečnosti týkající se místa, času, způsobu a následku tohoto jednání. Obžalovaný současně souhlasil s právní kvalifikací jednání tak, jak ji užila obžaloba. Ve shodě se stanoviskem státní zástupkyně soud tedy prohlášení viny přijal, neboť mu v tom nebránila žádná překážka.

2. Pokud jde o jednání obžalovaného, které bylo podle podané obžaloby závažnější a které mělo spočívat v jednání popsaném pod bodem 2. této obžaloby, k tomu bylo prováděno následující dokazování: obžalovaný byl vyslechnut a byla podle § 207 odst. 2 trestního řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení, ale i jeho výpověď z vazebního zasedání, dále se souhlasem

procesních stran byly podle § 211 odst. 1 trestního řádu čteny svědecké výpovědi svědků [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Dále byly se souhlasem procesních stran postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu čteny znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Provedeny byly též důkazy listinného charakteru, z nichž ty nejpodstatnější a zjištění z nich učiněná jsou níže citovány.

3. Soud rozhodl rozsudkem odsuzujícím ohledně obou skutků v obžalobě, a to z následujících důvodů:

4. Pokud jde o obhajobu obžalovaného, ten svou vinu jednáním popsaným pod bodem 2. obžaloby během celého řízení popíral. V přípravném řízení zejména uvedl, že je závislý na Subutexu a že bere další návykové látky. V minulosti se už léčil na psychiatrii. To, co je uvedeno pod bodem 1. usnesení o zahájení trestního stíhání, si vůbec nepamatuje (což samozřejmě nijak nevylučuje, že obžalovaný ohledně tohoto jednání následně prohlásil vinu). Obžalovaný neví, že by někomu ublížil nožem, pamatuje si až to, jak ležel na zemi a policista na něj mířil pistolí a křičel: zahod'te to, zahod'te to, zahodit měl ten nůž, který měl v ruce. Po předstření nože uvedl, že si není jistý, jestli to je on. Nůž vzal asi někde v baráku, neví, jestli mu ho někdo podal nebo ho někde vzal. V Berlínské ulici byl na návštěvě u sestry. Poté, co sestra odešla, tak si tam vzal láhev alkoholu Metaxa a skoro celou ji vypil. Ještě předtím měl asi šest diazepamů a rivotril. Nikdy nikomu neublížil, neví, proč měl u sebe nůž. Problémy má hlavně, když se napije alkoholu. To pak ani neví, kde je. Neví, že by měl někomu vyhrožovat. Poškozenou [celé jméno poškozené] zná, je to dealerka, prodává pervitin. Nůž po policistovi nehodil. Poté, co byl vyzván, aby nůž odhodil, tak ho odhodil. Policii žádný odpor nekladl.

5. V rámci svého výslechu během vazebního zasedání, při němž bylo rozhodováno o vzetí obviněného do vazby, se obžalovaný mimo jiné vyjadřoval tak, že si moc z toho, co se stalo, nepamatuje, jen to, že šel k sestře poté, co ho propustili z psychiatrické léčebny. Tam vypil flašku a měl v sobě ještě z léčebny nějaké léky. Před domem potkal nějakou holčinu, která mu dlužila za drogy. Šla k němu, viděla to, v jakém je stavu, ale neuvědomuje si, že by jí ublížil. Pak se potýkal s nějakým pánem, který ho zpacifikoval, poté slyšel, jak někdo říká, „volám policii“. Šel zadním vchodem ven a tam už byla policie a volali, aby zahodil zbraň, tak zahodil nůž. Byl to velký bílý nůž, hodil ho na zem. Pak mu na hlavu šlapali policajti. Z léčebny odešel dobrovolně po 3 dnech léčby a měl v sobě léky. Policista byl v křovi a řekl, „odhod'te zbraň“, obžalovaný tedy nůž pustil a pak už ho policista zpacifikoval. Nůž padl tak 2 -3 metry od policisty, určitě nůž neházel, nikomu by neublížil, vždy spíš poškodí sám sebe, než aby ublížil jinému. Během vazebního zasedání obhájce žádal o provedení protokolace, že obviněný řekl ještě i to, že nůž v podstatě upustil. Když byl u sestry, dostal vztek na ty lidi, kteří mu dávali drogy, proto jim chtěl ještě pohrozit. Dodal, že pije alkohol, pak neví, kdo je a jak se jmenuje.

6. Pro účely hodnocení výpovědi obžalovaného v různých fázích řízení je nutné zmínit také to, jak obžalovaný vypovídal v hlavním líčení. Uvedl k bodu 2. zejména, že vycházel ze dveří toho paneláku a udělal dva nebo tři kroky, přesně si to nepamatuje a viděl, jak za keřem stojí policista a míří na něj pistolí. Řval něco ve smyslu, „odhod'te to“ nebo, „lehněte si na zem“, už to přesně neví. Obžalovaný držel nůž v pravé ruce, svísele dolů podél stehna, jak ho viděl, myslí, že nestačil ani nic říct, nůž prostě upustil na tu stranu, kde stál ten policista. Během pár sekund obžalovaný ležel na zemi, kde byl zpacifikovaný. Dodal, že jednání pod bodem 1. obžaloby si pamatuje, ale není si vědom toho, že ty lidi pořezal. Nevšiml si ani krve nebo toho, že by někoho řízl či že by někomu způsobil zranění. Jinak před barákem viděl nějaké lidi, ale tehdy ani nevěděl, kdo to je. To se dozvěděl až z těch výpovědí. Něco si pak vybavil až na základě těch výpovědí, které si přečetl. Pak se mu vzpomínky vrátily. Ten jeho stav způsobily užití léky v kombinaci s alkoholem. Prý si ani nevybavuje přítomnost policistů na místě, ani toho policistu, který vůči němu zasahoval. Ten od něj ale stál tak 3-4 metry, neví, jestli u keře, před keřem či za keřem.

Neví ani, že na místě byl policista [příjmení]. Vybavuje si ošetření v nemocnici, ale neví, jestli ho převážela záchranka nebo policie. Neví ani, zda na místě činu byli přítomni nějakí lidé.

7. Byť je nutno připustit, že způsob obhajoby obžalovaného může být takový, jaký on uzná za vhodný, je více než zřejmé, že výpověď obžalovaného k bodu 2. obžaloby není konstantní po celý průběh trestního řízení. Je evidentní jeho snaha bagatelizovat jednání, jehož se měl podle obžaloby dopustit vůči policistovi [jméno] [příjmení]. Obžalovaný v podstatě i v rámci totožného výslechu ohledně některých okolností hovoří odlišně, hovoří-li o nich vícekrát během jediného výslechu. Pozoruhodné je též, že ohledně tohoto závažnějšího jednání některé okolnosti uvádí, zatímco jednání pod bodem 1. si vůbec nepamatuje, byť ohledně něj prohlásil vinu. Rozpory vysvětluje tím, že předpokládal, že policista asi nějaké výzvy vůči němu směřoval, a proto o nich v přípravném řízení hovořil. Zatímco v přípravném řízení uváděl, že bod 1. si vůbec nepamatuje, v hlavním líčení uvedl, že toto si údajně pamatuje, jen si nepamatuje, že by pořežal nějaké lidi.

8. Výpověď obžalovaného tudíž nemůže poskytnout žádný věrohodný obraz o tom, jak to na místě činu probíhalo v případě jednání, které obžaloba popisuje pod bodem 2.

9. Pokud jde o svědecké výpovědi [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené], v nich jsou obsaženy především informace o skutkovém ději ve vztahu k jednání popsanému pod bodem 1. obžaloby, u něhož obžalovaný prohlásil vinu. Částečně jsou však použitelné i k posouzení toho, v jakém stavu se nacházel obžalovaný těsně před tím, než došlo ke spáchání jednání vůči policistovi. Například svědkyně [celé jméno poškozené] hovoří o tom, že obžalovaného zná, toho večera jí však připadal tak, že mluvil úplně z cesty, jako kdyby si ji s někým spletl, poznala, že asi pil alkohol, protože po užití drog se nikdy takto nechoval. [celé jméno poškozeného] o obžalovaném hovoří zase tak, že jeho pohyby byly nekoordinované, bylo vidět, že je dost, „sjetej“, koulel očima, mlel hubou. Ani svědek [celé jméno poškozeného] či svědkyně [celé jméno poškozené] však nebyli přítomni incidentu, který se měl odehrát mezi obžalovaným a policistou [jméno] [příjmení] [celé jméno poškozeného] pouze uvedl, že pak slyšel, že měl ten útočník hodit po policistovi nůž.

10. Svědek [příjmení] [příjmení] uvedl mimo jiné, že 30. 4. 2022 mezi 21:30 a 22:00 hodinou šel vyprovodit pana [příjmení] a svoji dceru na zastávku k Soudku. Cestou slyšeli hlasy nějakého muže a ženy. Domníval se, že se hádají, hlasy se stupňovaly, proto se s panem [příjmení] rozhodli jít podívat na místo. Cestou potkali nějakou ženu, která říkala, že tam má kamaráda, že jí pořežal nějaký cikán a že si myslí, že toho jejího kamaráda zabil, bylo to celé zmatečné. Paní byla v šoku. Na místě viděli nějakého Roma, jak sbírá ze země dvě flašky, pak si sednul na lavičku, a když k němu pan [příjmení] přicházel, tak se zvedl a říkal, že jde pro sekery a pro cikány. Pak se tam najednou objevil kamarád té ženy, odkud se vzal, neví. Pak přijeli policisté. Další část výpovědi tohoto svědka již se vztahuje k jednání obžalovaného pod bodem 2. obžaloby. Svědek [příjmení] viděl obžalovaného sbírat ze země lahve, nevšiml si, že by sbíral i nějakou zbraň. Když obžalovaný odešel z místa, tak zašel do domu. Stav obžalovaného zhodnotit nedokázal, ale ta jedna slečna tam na místě říkala, že je zfetovanej, on tam stál u zvonků a něco vykřikoval. Také ho slyšel říkat, že jde pro sekery a že tam všechny vymlátí. Pak už ale na místo přijeli policisté.

11. Svědek [jméno] [příjmení] popsal skutkový děj v podstatě shodně. Také on hovořil o tom, že policisté se mezi sebou bavili o tom, že ten pachatel měl po policistech údajně házet nože.

12. Stěžejním důkazem v této trestní věci byla svědecká výpověď policisty [jméno] [příjmení]. Tento policista popsal zejména, že toho večera sloužil s kolegou [jméno] [příjmení], přičemž kolem desáté či jedenácté hodiny večerní byla jejich hlídka vyslána do Berlínské ulice v Táboře, druhá tam vyslaná policejní hlídka byla ve složení policistů [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Jeli na místo kvůli oznámení, že nějaký muž napadl ženu nožem. Druhá hlídka šla k přednímu vchodu a jejich hlídka k zadnímu vchodu, ten je orientovaný na rybník Komora. V době jejich příjezdu u předního vchodu do domu žádný útočník nebyl, tam se nacházela ta poškozená. Když se se služební zbraní v ruce přesouvali s kolegou k zadnímu vchodu, kolega šel

v rámci taktiky blíže stěny paneláku, svědek šel dále od stěny, blíže ke stromům. U zadního vchodu bylo nízké zábradlí. Ze vchodu vyšel chlap, kterého zná svědek z nádraží, zřejmě v pravé ruce držel nůž. Poznal, že podle popisu, který měli k dispozici, se jedná o pachatele. Policista [příjmení] na něj namířil služební zbraň s taktickou svítilnou, díky tomu viděl, jak se v ruce toho muže leskne nůž. Držel jej svísele v ruce orientovaný směrem dolů a jakoby částečně skrytý za zády. Policista jej vyzval, aby nůž odložil, ale on jej místo toho hodil po něm, asi mu přeskočilo. Policista dodal, že byl při tomto zákroku oblečen v uniformě vzor 15. V době, kdy obžalovaný vyšel ze vchodu, stál policista na trávníku na té straně domu, odkud ke vchodu přišli. Policista [příjmení] měl hned těsně u sebe křoví. Obsah výzvy si nepamatuje slovo od slova, ale její obsah ano, když obžalovaného vyzval, aby položil nůž na zem a zvedl ruce, aby bylo vidět, že v nich nic nemá. Obžalovaný ale na výzvu nereagoval, reagoval až na druhou výzvu. Policistovi se v tu chvíli zdál být úplně mimo, že ani neví, co se děje, byl udivený. Nůž hodil směrem k policistovi spodem ve směru, kde policista stál, ale netrefil se. Nůž hodil švihem. Policista v tu chvíli u něj stál tak 3 metry. Nůž letěl asi 30 cm od místa, kde policista stál, přičemž nůž dopadl někam směrem do keře. Potom už kolega [příjmení] přistoupil a pachatele pomocí hmatů a chvatů eliminoval. Policista [příjmení] si uklidil zbraň a kolegovi pomohl, spoutali ho, a to i s pomocí druhé hlídky, neboť obžalovaný kladl aktivní odpor. Obžalovaný byl zraněn, ale to již před zákrokem policisty, proto byl odvezen na ošetření. Na služebně byl pak slovně agresivní vůči policistům. Během akce obžalovaný nic neříkal, podle policisty jenom, „čuměl“ a byl mimo. Začal mluvit až později, když uváděl, že je nevinný, že má v sobě nějaké prášky a že si šel do toho baráku vyřídit nějaký svůj dluh. Situace na místě byla dost vyhrocená, podle policisty už na hranici varovného výstřelu. Policista se cítil ohrožený ve chvíli, kdy obžalovaný hodil ten nůž, jinak ne. V zadní kapse kalhot měl obžalovaný nějaký alkohol, motal se. Ta flaška mu vypadla při použití donucovacích prostředků. Nůž ale hodil koordinovaně. Nůž během pohybu rotoval, nejvyšší výšky dosáhl u ramene policisty a poté spadl do křoví. Kdo nakonec zajišťoval nůž, to svědek neví, on a kolega na něj ale nesahali. Dodal, že hlídku T -513 kontaktovali ruční vysílačkou, že už mají pachatele u zadního vchodu. Policista si je jistý, že pachateli určitě neříkal, aby zahodil nůž, ale vyzýval jej k tomu, aby nůž položil a že chce vidět ruce.

13. Policista [jméno] [příjmení] pak zejména vypověděl téměř ve shodě se svědkem [příjmení], nicméně uvedl, že nůž v ruce obžalovaného neviděl a neviděl ani nůž letět. Když tento svědek přiběhl k zadnímu vchodu domu, viděl to, že obžalovaný stál rozkročený, v jedné ruce držel láhev asi Metaxy, v druhé ruce nějakou pet lahev. Policista [příjmení] na něj mířil služební zbraní se svítilnou a dával mu výzvy, aby si lehnul. To ale obžalovaný neuposlechl a potom už svědek [příjmení] volal, že nůž už nemá. Svědek [příjmení] tedy po něm skočil a svedl ho na zem. Sice se aktivně bránil, ale spoutat se jim ho podařilo. Když svědek na místo přiběhl, nůž byl již odhozený asi metr nebo dva za [příjmení]. Obžalovaný měl krev v obličeji. Neviděl nůž letět, ale viděl jej, jak leží za [příjmení]. Celý ten zákrok slyšel jen z vyprávění kolegy. Obžalovaný na místě nejdřív mlčel, až když byl spoutaný, řval, že nic neudělal. Pokud jde o výzvy kolegy směrem k obžalovanému, svědek slyšel jen výzvy, aby si pachatel lehnul, o zbrani nic neslyšel. Kolegu [příjmení] celou dobu viděl i slyšel, tak se nestalo, že by snad nějakou jeho výzvu neslyšel. Neviděl ani, že by snad kolega [příjmení] nějak s nožem manipuloval. Druhá hlídka pak přiběhla, protože slyšela křik, nebylo to tak, že by se domlouvali vysílačkami.

14. Svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] popisovali okolnosti, které vnímali na místě činu, když byli členy druhé hlídky vyslané na místo. Svědek [příjmení] popsal, jaký byl na místě zmatek a že najednou slyšel z druhé strany baráku nějaké výzvy policistů, přesné znění již neví, nebylo to ani přesně slyšet, byli od sebe asi 30 metrů. Bylo mu jasné, že se tam nachází pachatel, zakřičel tedy na [příjmení], že jdou, ale neví, kde přesně [příjmení] byl. Když přiběhl k zadnímu vchodu, [celé jméno obžalovaného] již byl na zemi a [příjmení] s [příjmení] se jej snažili spoutat. [celé jméno obžalovaného] kladl odpor a nechtěl se nechat spoutat, proto jim svědek šel pomoci. Svědek na místě viděl nějaký nůž, který ležel pod nějakým keřem. Na nůž určitě nikdo z lidí na

místě nesahal, než přijel technik, který ho zajistil. Později mu kolega [příjmení] na služebně říkal, že [celé jméno obžalovaného] po něm nůž hodil, což zopakoval několikrát, posléze řekl, že ten nůž [celé jméno obžalovaného] spíš odhodil. Není si jistý, zda s ním někdo z kolegů na místě komunikoval vysílačkou. Již na místě svědek poznal, že [celé jméno obžalovaného] byl pod vlivem nějaké látky, posléze bylo z testů zjištěno, že je pozitivní jak na alkohol, tak na drogy. Jak na tom byl motoricky, nedokáže svědek posoudit, protože ho viděl jenom spoutaného na zemi.

15. Svědek [jméno] [příjmení] přiběhl na místo, až když na zemi ležel spoutaný pachatel, neslyšel žádné výzvy policistů, protože byl hlavně uvnitř domu, poté, když slyšel kolegu volat, že pachatel je u zadního vchodu, proběhl jím ven. Svědek byl také předtím u předního vchodu s těmi poškozenými, kdyby se náhodou pachatel vrátil. Jestli se na místě někdo z policistů domlouval s kolegy vysílačkou, to neví, ale on vysílačku neměl.

16. Místo činu bylo ohledáno, o čemž byl pořízen náčrtek a fotodokumentace. Provedena byla i fotodokumentace nože, s nímž měl být skutek spáchán. Tento nůž je přílohou spisu. Z ohledání místa činu je zejména patrné, jak je situován zadní vchod u předmětného domu, zakreslen je na místě i keř či strom, rovněž i konkrétní místo, kde byla zajištěna stopa č. 1 (nůž).

17. Obžalovanému byla na místě v 23:02 hodin provedena dechová zkouška. Ze záznamu o této dechové zkoušce je zřejmé, že koncentrace alkoholu v jeho krvi činila 1,29 g. Pozitivní dechová zkouška byla provedena i u svědka [celé jméno poškozeného].

18. O zranění poškozené [celé jméno poškozené] je k dispozici lékařská zpráva, byť je nutné opět zdůraznit, že tento důkaz se vztahuje především k jednání pod bodem 1. obžaloby, ve vztahu k němuž obžalovaný prohlásil vinu. Totéž platí o fotodokumentaci zranění obou poškozených, tedy [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené].

19. Ve věci bylo opatřeno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, přičemž zkoumání byl podroben zajištěný nůž. Na noži byla zajištěna jedna použitelná daktyloskopická stopa, avšak nebyla zjištěna shoda ani s obžalovaným, ani s poškozenými [celé jméno poškozeného] nebo [celé jméno poškozené]. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, plyne, že na noži byla prokázána přítomnost lidské krve. Ze stopy zajištěné na ostří nože byl zjištěn smíšený genetický profil [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného]. Ze stopy číslo 2 zajištěné na chodníku, kde byly zajištěny kapky krve, byl vygenerován genetický profil, který se shoduje s genetickým profilem poškozené [celé jméno poškozené].

20. Při hodnocení všech shora uvedených svědeckých výpovědí samozřejmě nelze pominout, že jediným přímým svědkem incidentu s nožem je policista [jméno] [příjmení], který bezprostředně zasahoval proti obžalovanému poté, co se tento objevil u zadního vchodu předmětného domu. Ostatní policisté se pohybovali na jiných místech, nejbližší policistovi [příjmení] byl policista [jméno] [příjmení], ale ani ten útok nožem neviděl, protože na bezprostřední místo činu přiběhl až poté, co byl nůž v křoví.

21. Součástí spisového materiálu je ovšem i záznam volání na linku 158 a záznam komunikace zasahujících policistů s operačním důstojníkem. Jejich vyhodnocením a porovnáním s ostatními ve věci provedenými důkazy je zřejmé, že obsah těchto záznamů plně dokresluje celý skutkový děj a obsah těchto záznamů je dalším bezprostředním důkazem o tom, jak situace na místě činu probíhala.

22. Ze všech hovorů policistů s operačním důstojníkem a v kontextu s výpověďmi všech shora uvedených policistů je zejména zřejmé, že situace na místě činu jednak před příjezdem policistů, ale i poté byla poměrně vyhrocená, zákrok policistů byl navíc předem komplikován tím, že v době příjezdu policejních hlídek nebylo jasné, kde přesně se nachází útočník, neboť i z výpovědí svědků (viz shora) bylo patrné, že útočník po jednání pod bodem 1. zašel do domu a nebylo jasné, zda opět vyjde před dům či za dům.

23. Není v této věci vůbec důležité, jestli se některé výpovědi policistů možná rozcházejí v tom, zda se policejní hlídky mezi sebou domlouvaly či nedomlouvaly vysílačkou, jak se na to snaží poukázat obhajoba. Situaci vysílačkou v každém případě řádně a tak, jak to poměrně vyhocená a nebezpečná situace vyžadovala, koordinoval operační důstojník, který byl v poměrně čilém kontaktu jak s hlídkou T -513, tak s hlídkou T -516 hlavně v době těsně následující po oznámení na tísňovou linku, přičemž takových oznámení bylo několik (viz k tomu úřední záznam na č.l. 126), pak již ovšem byl další průběh událostí poměrně rychlý. Je z výpovědi vyslechnutých policistů rovněž zřejmé, že i na místě činu před jednáním pod bodem 2. a při něm, se dost křičelo či dokonce řvalo, takže možná ani nebylo zapotřebí domlouvat se mezi sebou vysílačkami a ostatně ani rychlost, s jakou bylo třeba jednat a vůči útočníkovi zasahovat, ani domluvu přes vysílačky neumožňovala. Ostatně o tom hovoří i policista [příjmení], že nebyl čas někoho volat. Obdobně policista [anonymizováno] si není jistý, zda se na místě činu domlouvali policisté mezi sebou vysílačkami, neboť v tu chvíli řešil jenom tu situaci, pak slyšel křik a prostě tam běžel, on však určitě s vysílačkou nekomunikoval. Policista [příjmení] ani vysílačku neměl. Pokud tedy policista [příjmení] možná jako jediný hovoří o tom, že ruční vysílačkou informovali hlídku T -513, že mají pachatele u zadního vchodu, takto samozřejmě neznamená, že to nemůže být pravda a že by snad z toho důvodu neměl být policista [příjmení] jinak věrohodným svědkem, pokud popisoval mnohem závažnější událost, tedy útok obžalovaného na něj nožem, než to, jestli probíhala či neprobíhala domluva vysílačkou. Navíc, hlídku T -513 tvořili policisté [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří v podstatě až pomáhali se sputáním pachatele, který již ležel, ale kladl aktivní odpor, takže museli pomáhat kolegům. Navíc informaci vysílačkou o tom, že mají pachatele u zadního vchodu, vlastně sděloval případně až po celém incidentu, tedy až tehdy, co byl pachatel zajišťován.

24. Zpracovány byly dva znalecké posudky, oba z oboru zdravotnictví. Jeden z odvětví soudní lékařství a druhý psychiatrický. Důkaz jimi byl proveden přečtením v hlavním líčení postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu. Znalec z oboru soudního lékařství jednak obsáhle hodnotil charakter zranění poškozených [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené], včetně mechanismu jejich vzniku a možných hrozcích následků, přičemž takovéto závěry není nutné blíže nyní již hodnotit, neboť se vztahují k jednání popsanému pod bodem 1. obžaloby, u něhož došlo k přijetí prohlášení viny obžalovaného. Pokud jde o útok vůči policistovi nožem, podle znalce je možné obecně připustit, že bodné rány mohou vzniknout i hozeným předmětem (zajištěným kuchyňským nožem, tedy věcná stopa č. 1), avšak pravděpodobnost vzniku takového poranění, které by znalec ze soudně- lékařského hlediska považoval za poškození zdraví, je v posuzovaném případě malá, a to jak s ohledem na typ nože (kuchyňský nůž, který při hození vzhledem k svému těžišti může nerovnoměrně rotovat a tím nejistě dopadnout špičkou čepele na tělo), hození nožem tzv. spodním obloukem, kdy prudkost, jakou je nůž hozen netrénovanou osobou, je menší ve srovnání s aktivně vedeným nožem v pevně držené ruce proti tělu.

25. Pokud jde o poškozeného [jméno] [příjmení], soud nedospěl k závěru, že by snad jeho výpověď měla být nevěrohodná jen proto, že jako jediná podává obraz o tom, jak obžalovaný nožem na tohoto policistu zaútočil. Jeho výpověď až tak zcela osamocená přece není, neboť kolega tohoto policisty, policista [příjmení] sice přímo neviděl, jestli něco obžalovaný udělal s nožem, ale viděl, jak nůž leží v křoví v bezprostřední blízkosti policisty [příjmení]. Od něj pak hned na místě získal informaci, že obžalovaný hodil nožem směrem k němu. Další dva policisté v tu chvíli toto vidět nemohli, neboť se nenacházeli v blízkosti zadního vchodu do domu. To, jak odhození nožem obžalovaným směrem na policistu [příjmení] proběhlo, tento svědek líčil bezprostředně po tomto činu, o čemž dostatečně svědčí záznam hovoru s operačním důstojníkem, když policisté tomuto podávali hlášení. Rovněž fakt, že nůž byl nalezen několik metrů od místa, kde krátce před jeho odhozením stál obžalovaný, svědčí o tom, že obžalovaný nůž odhodil tím směrem, kde stál policista [příjmení]. Nesvědčí tedy verzi obžalovaného, který tvrdí, že nůž jen upustil či odhodil na zem, když navíc obžalovaný toto popisuje pokaždé jinak.

Žádný z důkazů rozhodně nesvědčí o tom, že by s nožem někdo na místě činu jakkoliv manipuloval, místo činu bylo hlídáno policisty až do příjezdu policejního technika, který nůž zajistil. Žádný z důkazů, vyjma snad neustále se v tomto směru měnící výpovědi obžalovaného, tedy rozhodně nesvědčí o tom, že by snad obžalovaný po výzvě policisty nůž pouze upustil, anebo odhodil podél své nohy na zem, protože to by nůž nebyl nalezen v křoví vedle místa, kde v tu chvíli stál policista [příjmení].

26. I když dle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, je v posuzovaném případě pravděpodobnost vzniku zranění policisty malá, ani to nic nemění na tom, že útok byl proveden a byl proveden takovým způsobem, že policista zraněn být mohl.

27. Obhajoba se snaží znevěrohodnit výpověď policisty [příjmení] i tím, že ve výpovědi svědka [příjmení] je uvedeno, že policista [příjmení] s ním té noci během služby o útoku obžalovaného hovořil, přičemž sice nejdříve několikrát uváděl, že po něm [celé jméno obžalovaného] hodil nůž horem, ale později prý řekl, že jej odhodil. To samozřejmě nemůže znevěrohodnit výpověď svědka [příjmení], když o této události vypovídal sám ve své svědecké výpovědi a v hovoru s operačním důstojníkem, spojení „odhodil nůž“ je nutné hodnotit v kontextu jeho výpovědi tak, že pachatel odhodil nůž, ale nikoliv na zem vedle sebe, ale odhodil nůž tak, že jej hodil na vzdálenost několika metrů směrem k místu, kde policista stál. Policista [příjmení] rozhodně není nevěrohodným svědkem ani proto, že uvádí, na rozdíl od svědka [celé jméno poškozeného], že obžalovaný hodil nůž zcela koordinovaně, zatímco svědek [celé jméno poškozeného] ve své výpovědi k bodu 1. hovoří o nekoordinovaných pohybech obžalovaného. Policista [příjmení] nepozoroval obžalovaného a jeho pohyby až tak dlouho, jako svědek [celé jméno poškozeného], v podstatě hned krátce poté, co obžalovaný vyšel z domu, se tento po výzvě policisty zastavil a další pohyb, vyjma hodů nožem nečinil. Pak již byl policisty sveden na zem a poután až ležící na zemi.

28. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, mimo jiné plyne, že u obžalovaného byla zjištěna smíšená porucha osobnosti, závislost na Subutexu a pervitinu. V době spáchání trestného činu byla kromě těchto přítomna i intoxikace alkoholem středně těžká s velkou pravděpodobností komplikována užitím benzodiazepinů. Vzhledem k přítomnosti smíšené poruchy osobnosti a komplikované opilosti hodnotí znalec schopnost rozpoznat protiprávnost jednání u obžalovaného jako nepodstatně sníženou, schopnost ovládat své jednání jako podstatně sníženou, a to v případě, že by se prokázalo, že s alkoholem obžalovaný požil i benzodiazepiny. Samotná smíšená porucha osobnosti s prostou středně těžkou opilostí bez přítomnosti benzodiazepinů by vedla pouze k nepodstatnému snížení jeho ovládacích a rozpoznávacích schopností. Pokud by obžalovaný nebyl intoxikován alkoholem a případně i benzodiazepiny, byly by jeho schopnosti rozpoznávací zachovány a schopnosti ovládací sníženy jen nepodstatně. Obžalovaným uváděné užití pervitinu a Subutexu v ranních hodinách vzhledem k době, kdy došlo ke spáchání trestného činu, nemělo již forenzně významný účinek na rozpoznávací a ovládací schopnosti. Pobyt obžalovaného je z psychiatrického hlediska hodnocen jako rizikový, zvláště pokud bude obžalovaný užívat i nadále psychoaktivní látky nebo alkohol. Případné uložení psychiatrického nebo protialkoholního léčení jakoukoliv formou by nevedlo k naplnění účelu, proto znalec uložení ochranného léčení nenavrhuje. Zdrženlivost obžalovaného vůči alkoholu ve schopnosti zdržet se požití alkoholu hodnotí znalec jako nepodstatně sníženou, schopnost zdržet se výrazné intoxikace jako podstatně sníženou. Obžalovaný zná účinek návykových látek na svůj organismus, na své rozpoznávací a ovládací schopnosti, jejich účinek mohl předvídat. Pokud je obžalovaný střízlivý a není intoxikován psychoaktivními látkami, je podle znalce schopen chápat smysl trestního řízení. Integrace obžalovaného do společnosti s postupným dosažením zralých forem chování charakteristických seberegulací založené na samostatném a odpovědném rozhodování a akceptaci jeho následků je z psychiatrického hlediska vzhledem k poruše osobnosti obtížně dosažitelná, ale nikoli vyloučená.

29. Ze shora uvedených závěrů znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný v době spáchání obou skutků rozhodně nebyl nepřičetný, neboť jeho ovládací ani rozpoznávací schopnosti nebyly vymizelé. Obžalovaný, jak znalec uvedl, je znalý účinku omamných a psychotropních látek, stejně jako alkoholu, na své chování.

30. Ze všech shora uvedených důvodů a po zhodnocení všech důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech má soud za prokázané, že jednání uvedené pod bodem 2. obžaloby se stalo tak, jak je v ní popsáno. Zbývá dodat pro účely právní kvalifikace, že obžalovaný si musel být vědom, že je vůči němu policisty zasahováno pro jeho předchozí jednání, zcela v souladu se zákonem o policii, neboť všichni policisté včetně [jméno] [příjmení] byli ve služebních uniformách, policista [příjmení] na jeho adresu směřoval výzvy dle zákona o policii, jak sám uvádí, přičemž obžalovaný to v některých svých vyjádřeních i připouští, situace byla podle policisty již na hranici varovného výstřelu. K němu ale nakonec nedošlo. Rozhodně tedy nebylo zjištěno, že by policista [příjmení] jakkoliv překročil svou pravomoc v okamžiku, kdy vůči obžalovanému zasahoval.

31. Pokud jde o právní kvalifikaci, v případě jednání popsaného pod bodem 1. obžaloby o této není pochyb, obžalovaný v rámci prohlášení viny ostatně i souhlasil s právní kvalifikací užitou obžalobou. Obžalovaný jednáním popsaným pod bodem 1. obžaloby naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Tím, že za situace, kdy proti němu zasahovala policejní hlídka, v důsledku jeho předchozího protiprávního jednání, hodil směrem k zasahujícímu policistovi nůž, tedy zbraň, který poměrně na blízkou vzdálenost zasahujícího policistu minul, naplnil obžalovaný všechny znaky zločinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, přičemž použití přísnější právní kvalifikace je v tomto případě odůvodněno právě použitím nože, tedy zbraně ve smyslu ustanovení § 118 trestního zákoníku. Podle tohoto ustanovení čin je spáchán se zbraní, jestliže pachatel užije zbraně k útoku, k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomu účelu má u sebe; zbraní se rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším, pokud z jednotlivého ustanovení trestního zákona nevyplývá něco jiného.

32. Ze všech shora uvedených důvodů byl tedy obžalovaný uznán vinným oběma jednáními uvedenými v obžalobě.

33. Rozhodoval-li soud odsuzujícím rozsudkem, pak další jeho úvahy směřovaly k otázce uložení vhodného a přiměřeného trestu obžalovanému tak, aby výrok o uloženém trestu respektoval zásady pro ukládání trestu. Ty jsou stanoveny zejména v ustanoveních § 38 a 39 trestního zákoníku, přičemž polehčující a přitěžující okolnosti jsou specifikovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku. Ve prospěch obžalovaného bylo v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku přihlédnuto také k tomu, že obžalovaný ve vztahu k bodu 1. obžaloby prohlásil vinu a označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Pokud jde o osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaného, je zřejmé, že obžalovaný je nemajetný, v podstatě bez pevného rodinného zázemí, bez stálého zaměstnání, přičemž v poslední době měl evidentně problémy s užíváním omamných a psychotropních látek. Ve prospěch obžalovaného svědčí, že k bodu 1. prohlásil vinu a trestné činnosti, k níž učinil toto prohlášení viny, lituje, dokonce poslal oběma poškozeným omluvné dopisy, což bylo obhajobou doloženo. Na druhé straně je potřeba ovšem také zmínit trestní minulost obžalovaného. Obžalovaný nebyl nyní trestním soudem řešen rozhodně poprvé. V této věci byl ostatně i stíhán vazebně, a to pro obavu, že by na svobodě pokračoval v trestné činnosti. Vzhledem k tomu, že v nedávné době mu byl uložen již pravomocný nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 4 měsíců a již pravomocným rozhodnutím došlo i k přeměně nevykonaného zbytku trestu obecně prospěšných prací, v závěru hlavního líčení konaného dne 31. 8. 2022 bylo rozhodnuto o propuštění obžalovaného z vazby, nikoliv však na svobodu, ale za současného převedení obžalovaného do výkonu trestu odnětí svobody již shora uvedeného.

34. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného jsou dostatečně zřejmá jeho předchozí odsouzení. Záznamů v opise rejstříku trestů má obžalovaný již 18. Naposledy byl odsouzen Okresním soudem v Táboře ve věci sp. zn. 3 T 132/2021 pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 4 měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a který již nyní po jeho propuštění z vazby vykonává. Předtím byl odsouzen Okresním soudem v Chomutově ve věci sp. zn. 53 T 73/2020 pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, přičemž bylo rozhodnuto o upuštění od uložení souhrnného trestu k jinému rozhodnutí. Okresním soudem v Táboře byl obžalovaný projednáván i ve věci sp. zn. 5 T 88/2020, pro přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku, za což byl odsouzen k trestu obecně prospěšných prací, který ale byl již pravomocně přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody, resp. šlo o nevykonaný zbytek tohoto trestu. I ve věci sp. zn. 6 T 44/2019 byl obžalovanému ukládán za přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a § 219 odst. 1 trestního zákoníku ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaný byl v minulosti trestními soudy řešen i pro drogovou trestnou činnost. Byly-li mu někdy ukládány tresty nespojené s odnětím svobody, vesměs vždy došlo následně k přeměnám na nepodmíněný trest odnětí svobody. Proto se obžalovaný jeví soudu zcela oprávněně jako osoba, jež si nevzala naprosto žádné ponaučení ze svých předchozích trestních věcí a z dříve mu ukládaných či již i vykonaných nepodmíněných trestů odnětí svobody. Za této situace nezbylo soudu jinak, než v tomto případě uvažovat o trestu pouze represivní povahy, tedy o trestu odnětí svobody nepodmíněného charakteru. Trest musel být přitom obžalovanému ukládán podle zásad uvedených v ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako trest úhrnný, neboť byl ukládán za více trestných činů. Takový trest je třeba ukládat podle trestní sazby uvedené u přísnějšího ze sbíhajících se trestných činů. Tím je zločin podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, za který dovoluje trestní zákoník uložit trest odnětí svobody od 6 měsíců do 6 let. Jako přiměřený všem okolnostem případu, se zohledněním částečného prohlášení viny obžalovaným, ale i jeho trestní minulosti, považoval soud za přiměřený trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců nepodmíněně.

35. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou za splnění zákonných podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

36. V obžalobě bylo navrhováno uložení trestu propadnutí věci, a to ohledně zajištěného kuchyňského nože. Obžalovaný se však v průběhu své výpovědi vyjádřil tak, že tento nůž není jeho vlastnictvím. V rámci závěrečného návrhu ostatně pak ani intervenující státní zástupkyně uložení trestu propadnutí věci nenavrhla, a to právě vzhledem k výše uvedenému zjištění. O zajištěném noži, jehož majitel není přesně znám, však bylo nutné nějak rozhodnout. V souzené věci jde o zbraň, která sloužila ke spáchání trestného činu. Není vyloučeno, že by tento nůž mohl sloužit ke spáchání jiného zločinu, byť jde o nůž kuchyňský. Soud shledal podmínky pro vyslovení zabrání této věci ve smyslu ustanovení § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a takto bylo tedy o noži rozhodnuto.

37. Výrok z adhezního řízení byl učiněn proto, že Česká průmyslová zdravotní pojišťovna se domáhala náhrady nákladů, které vynaložila za léčení zranění poškozené [celé jméno poškozené]. Nárok vychází z ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. a z toho, že zdravotní pojišťovna náklady na léčení poškozené vynaložila tím, že je zaplatila příslušnému zdravotnickému zařízení. Proto má nyní obžalovaný povinnost částku 3 261 Kč uhradit zdravotní pojišťovně, takže o jeho povinnosti k náhradě této škody bylo rozhodnuto postupem podle § 228 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 31. srpna 2022

Mgr. Helena Mörtlová
předsedkyně senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. listopadu 2022.